

Què va comprendre investigant la intel·ligència artificial?

Perquè les màquines fossin intel·ligents havia d'ensenyar-los a aprendre, i per això vaig haver d'investigar com aprenen les persones.

I què va esbrinar?

Que absolutament tot el que aprenem es basa en la pràctica i que, per tant, ens eduquen malament. El sistema educatiu, en lloc de formar, deforma.

Transcendent conclusió.

Vostè va aprendre periodisme a la facultat o exercint? ... Any rere any els professors ensenyen allò que van llegir i memoritzar però que no han posat en pràctica, tot és teoria.

No sigui radical.

És que cal transformar radicalment el sistema educatiu! Digueu qui ha estat tradicionalment la responsable de l'educació ... La religió. I la postura de totes les religions és: "Nosaltres estem en possessió de la veritat i anem a transmetre el coneixement". I aquest és el concepte oposat al que hauria de ser l'educació.

Com s'hauria d'ensenyar?

Ningú ens va asseure en una aula perquè aprenguéssim a parlar. Parlem, i quan ens equivoquem, els nostres pares ens corregeixen. I no hi ha cap nen de dos anys que no hagi fet aquest experiment.

Compte que va a trencar el got!

D'això es tracta. Els éssers humans ens hem d'equivocar i aprendre dels nostres errors a partir de l'experiència, i tenir un objectiu clar que ens motivi.

M'ha amarat els pantalons.

... Per això se'ns de plantejar escenaris reals on experimentar, equivocar-nos i analitzar posteriorment nostres errors, per tal d'aconseguir interioritzar i solidificar els nostres coneixements i preparar per a la vida real. Un altre experiment que tots hem dut a terme ...

No si us plau.

La rebequeria, que en algun moment de la nostra vida adulta deixem de fer.

Qui?

Ha, ha, ha ... Si hi ha adults que encara tenen rebequeries és perquè als dos anys no van aprendre el que tocava. S'aprèn a través de la pràctica. No serveix el "això no es fa".

Educació experiencial.

L'educació hauria d'estar enfocada a ajudar-te a viure una vida millor. A quina classe li van ensenyar a ser una bona mare?

Vostè fa preguntes trampa.

El que necessitem és coneixement pràctic de per què succeeixen les coses amb les quals ens enfrontem cada dia de les nostres vides.

Com ensenyar això a les aules?

Les escoles haurien de ser eliminades, per començar estan controlades pels governs i la seva pretensió no és que surtin d'elles persones intel·ligents que pensin per si mateixes, sinó simples i obedients, que no es facin preguntes i que produeixin.

I llavors?

Quan la meva filla em va fer aquesta mateixa pregunta li vaig proposar muntar una escola amb altres pares de nois de sis anys (dotze nens amb un professor) i vaig crear per a ells un programa en què els ensenyem a ser enginyers. I no hi ha suspensos frustrants perquè aprenen equivocant. Així s'aprèn, o no?

Sí, i és millor no frustrar.

Als nens d'aquesta edat els agrada construir, així que construeixen ponts, trens ... Han de posar en marxa una fàbrica de xocolata amb tot el que implica ...

Però no tots els nens saben el que volen ser a la vida.

Cal observar-i preguntar. Si a un nen li agrada pujar als arbres, probablement li agradarà veure com funciona una granja i a partir d'aquí el podem introduir en temes agrícoles. Hem de fer de la seva afició la seva professió.

Sona utòpic.

Avui l'escola parteix del concepte oposat: Tots els nens són iguals i tots han d'aprendre el mateix. La meva idea de l'educació són classes supereduïdes, d'uns cinc alumnes, amb un professor que hi és per encoratjar i ajudar-los a seguir el procés formatiu especificat al programa en línia basat exclusivament en la metodologia de l'aprendre fent.

Però a l'escola ja els exposa a diferents temes: música, art, ciències ... i després trien.

Aquesta és precisament la línia argumental que s'ha carregat el sistema educatiu. En lloc d'exposar a professors hem de exposar-los a la vida, i aquesta els suggerirà les seves matèries d'interès.

Internet no és la vida.

El canvi és com s'ensenya, no els instruments. Jo presento diferents programes, segons l'interès de l'infant, que els exposen a situacions reals i els donem una metodologia per resoldre'ls. Un interès és un actiu que és molt trist perdre.